

57. HEKURI

(Kaptina 57, përthime nga anglishtja)

Kompiluar nga Ridvan Bunjaku

|(|:)

Tetor 2018

Gjuha e Kuranit

Përgjithësisht pranohet se Kurani nuk mund të përkthehet në mënyrë të plotë dhe pikë për pikë për shkak të lidhjes së ngushtë ndërmjet formës së vet gjuhësore dhe përmbajtjes së vet kuptimore, dhe për shkak të joproportionalitetit të arabishtes dhe gjuhëve jo-arabe. (...)

Për shkak se ky lloj i përqendrimit, i mundësuar nga natyra e gjuhës arabe klasike, nuk mund të riprodhohet në anglisht, jam përpjekur ta kompensoj disi me shtimin e shënimeve gjuhësore që i plotësojnë kuptimet e fjalëve të caktuara duke iu referuar rrënjëve të tyre dhe derivateve të ndërlidhura. Këto shënime prandaj do të duhej të shiheshin si pjesë e qenësishme e vetë përkthimit.

(Thomas Cleary, 1993, në parathënie)

Veçori stilistike

Një nga veçoritë e dukshme të Kuranit është përdorja e kalimeve gramatike nga një përemër vetor në një tjetër (p.sh. nga veta e tretë tek e dyta tek e para e folësit; nga njëjës në shumës të madhështisë), dhe në kohët e foljeve. Kjo është praktikë e pranuar retorike në arabisht, e ngjashme me veçoritë e përdorura në disa letërsi evropiane.

(Abdel Haleem në parathënie)

Çështje të interpretimit

Interpretimi komplikohet [tutje] nga stili tepër i ngjeshur i Kuranit. Një varg mund t'i përmbajë disa fjali shkurtimisht, stil proverbial, me referenca përemërore që i ndërlidhin ato me kontekst më të gjerë. Për më tepër formulimet proverbiale mund të nxirren nga teksti dhe të përdoren më vete, të izoluara nga konteksti i vet dhe të paudhëzuara nga referenca të tjera në Kuran që do të mund të ofronin shpjegim të mëtejshëm. Edhe jo-myslimanët e etur për ta kritikuar Islamin edhe disa ekstremistë islamikë e kanë përdorur historikisht këtë teknikë për t'i arsyetuar pikëpamjet e veta.

(Abdel Haleem në parathënie)

Abdel Haleem, 2004:

57. HEKURI

Sura Medinase që i nxit besimtarët të shpenzojnë në kauzën e Zotit dhe ta mbështesin drejtësinë — sura e merr titullin nga hekuri i përmendur në vargun 25. Pohohet gjithëpërhapësia e fuqisë, e dijes, e kontrollit dhe e lavdisë së Zotit për t'i nxitur besimtarët për veprim të duhur, dhe përshkruhet fati i hipokritëve. Përmenden profetët e mëparshëm (vargjet 26-7), veçanërisht Nuhi (Noah), Ibrahim (Abraham) dhe Isai (Jesus), duke e treguar përgjigjen që e morën. Sura mbyllet me referim të Njerëzve të Librit.

Në emrin e Zotit, Zotëruesit të Mëshirës, Dhënësit të Mëshirës

¹ Gjithçka në qiej e në tokë e lavdon Zotin — Ai është i Gjithëfuqishmi, i Gjithurti.

² Kontrolli i qiejve e i tokës i përket Atij; Ai jep jetë dhe vdekje; Ai ka fuqi ndaj të gjitha gjërave. ³ Ai është I Pari dhe I Fundit^a; i Jashtëmi dhe i Brendshmi; Ai ka dije për të gjitha gjërat. ⁴ Ishte Ai që i krijoi qiejt dhe tokën për gjashtë Ditë dhe pastaj e vendosi Vetën në fron. Ai e di se çka futet në tokë dhe çka del nga ajo; çka bie nga qielli dhe çka ngritet në të. Ai është me ju kudoqofshi; Ai i sheh krejt ato që i bëni; ⁵ kontrolli i qiejve dhe i tokës i përket Atij. Gjithçka i kthehet Zotit. ⁶ Ai e bën natën të shkrihet në ditë dhe ditën në natë. Ai e di se ç'ka në çdo zemër.

⁷ Besoni në Zotin dhe në Lajmëtarin e Tij, dhe shpërndani nga ajo çfarë Ai ka bërë të bartet ndër breza deri te ju: ata nga ju që besojnë dhe që japin do të kenë shpërblim të madh. ⁸ Pse do të duhej të mos besonit në Zot kur Lajmëtari ju thërret të besoni në Zotëruesin tuaj, dhe Ai tashmë ka bërë zotim^b me ju, nëse keni besim? ⁹ Është Ai që i ka zbritur shpallje të qarta Shërbyesit të Vet, ashtu që Ai të mund t'ju nxjerrë nga thellësitë e errësirës në dritë; Zoti është vërtet i dashur dhe mëshirëplotë ndaj jush. ¹⁰ Pse nuk do të duhej të jepnit për kauzën e Zotit kur Zoti, i vetëm, do të trashëgojë ç'ka në qiej e në tokë? Ata që dhanë dhe luftuan para triumfit^c nuk janë si të tjerët: ata janë më të mëdhenj në gradë se sa ata që dhanë dhe luftuan më vonë. Por Zoti iu ka premtuar shpërblim të mirë të gjithë atyre: Zoti është plotësisht i informuar për gjithçka që bëni.

^a Teologët shtojnë, 'pa fillim dhe pa fund'.

^b Shih 7: 172.

^c Kapitullimi i Meka-s.

¹¹ Kush do t'i japë Zotit hua të mirë? Ai do ta dyfishojë për të dhe do ta shpërblejë bujarisht. ¹² Në Ditën kur [ti Profet] i sheh besimtarët, edhe burrat edhe gratë, me dritën e vet duke ndriçuar para tyre dhe djathtas tyre, [do t'iu thuhet:] 'Lajmi i mirë për ju sot është se ka Kopshte të hijeshuara me lumenj rrjedhës ku do të rrini: ai është vërtet triumfi suprem!' ¹³ Në Ditën e njëjtë, hipokritët, edhe burrat edhe gratë, do t'iu thonë besimtarëve: 'Na pritni! Të kemi ca nga drita juaj!' Do t'iu thuhet: 'Kthehuni dhe kërkojeni një dritë.' Ndërmjet tyre do të ngritet një mur me një derë: brenda saj qëndron mëshira, jashtë qëndron vuajtja. ¹⁴ Hipokritët do t'iu thërrasin besimtarëve: 'A s'ishim me ju a?' Ata do të përgjigjen: 'Po. Por e lejuat veten të josheni, ishit të lëkundur, plot dyshim, të mashtruar nga shpresa të rreme deri kur erdhi urdhri i Zotit — Mashtruesi ju bëri dredhi në lidhje me Zotin. ¹⁵ Sot nuk do të pranohet asnjë shpërblësë për çlirim nga ju apo nga jobesimtarët: vatra juaj është Zjarri — aty përkisni — destinacion i mjerë!'

¹⁶ A s'është koha që besimtarët t'i përuhin zemrat në kujtim të Zotit dhe Të Vërtetës që është shfaqur, e jo të jenë si ata që e pranuan Librin para tyre, koha e të cilëve ishte zgjatur por zemrat e të cilëve u ngurtësuan dhe shumë nga të cilët qenë shkelës t'ligjit? ¹⁷ Kujtojeni që Zoti e rigjallëron tokën pasi të vdesë; Ne e kemi bërë shpalljen Tonë të qartë për ju ashtu që të mund ta përdorni arsyen tuaj. ¹⁸ Burrat e gratë bamirëse që i japin Zotit hua të mirë do ta kenë të dyfishuar dhe do të kenë shpërblim bujar. ¹⁹ Ata që besojnë në Zotin dhe në lajmëtarët e Tij janë të vërtetët që do të dëshmojnë para Zotëruesit të vet: ata do ta kenë shpërblimin e vet dhe dritën e vet. Por ata që nuk besojnë dhe i refuzojnë shpalljet Tona janë banorë të Ferrit. ²⁰ Mbani mend se jeta e tanishme është veç lojë, argëtim, atraksion, shkak i mburrjes ndërmjet jush, e i konkurrencës në pasuri e në fëmijë. Është si bimët që gufojnë pas shiut: rritja e tyre në fillim iu jep kënaqësi mbjellësve, por pastaj i shihni tek vyshken, zverdhen dhe bëhen kashtë. Ka dënim të tmerrshëm në jetën tjetër si dhe falje e miratim nga Zoti; jeta e kësaj bote është veç kënaqësi iluzore. ²¹ Pra turruni me vrull për falje nga Zotëruesi juaj dhe për Kopsht të gjerë sa qiejt e toka, të përgatitur për ata që besojnë në Zot dhe në lajmëtarët e Tij: kjo është bujaria e Zotit, të cilën Ai e dhuron në këdo që Ai do. Bujaria e Zotit është e pafund.

²² Asnjë fatkeqësi s'mund të ndodhë, as në tokë as në ju, që nuk është shpallur me shkrim para se Ne ta kemi sjellë në qenie — kjo është e lehtë për Zotin — ²³ prandaj nuk keni nevojë të vroseni për atë që ju mungon apo të mburreni me lumturi për atë që e fitoni. ²⁴ Zoti nuk i do kryelartët, mburracakët, ata që janë dorështrënguar dhe që u thonë njerëzve tjerë të jenë dorështrënguar. Nëse kushdo largohet, kujtojeni se Zoti është i vetë-mjaftueshëm dhe i denjë për lavd. ²⁵ Ne i dërguam lajmëtarët Tanë me shenja të qarta, me Librin dhe me Balansin, ashtu që njerëzit të mund ta mbështesin drejtësinë: Ne po ashtu e dërguam hekurin, me forcën e vet të fuqishme dhe me shumë dobi për njerëzimin, ashtu që Zoti të mund t'i ndante mënjanë ata që do t'i ndihmonin

Atij dhe lajmëtarëve të Tij megjithëse nuk mund ta shohin Atë.^a Vërtet Zoti është i plotfuqishëm, i gjithmundshëm.

²⁶ Ne e dërguam Nuhun dhe Ibrahimin, dhe iu dhamë pasardhësve të tyre profetësi dhe shkrime të shenjta: ndër ta qenë disa që ishin të udhëzuar si duhet, por shumë nga ta ishin shkelës të ligjit. ²⁷ Ne dërguam lajmëtarë të tjerë t'i ndiqnin gjurmët e tyre. Pas tyre Ne e dërguam Isain, të birin e Merjemes: Ne ia dhamë Ungjillin (Lajmin e Mirë) dhe vumë dhembshuri e mëshirë në zemrat e ndjekësve të tij. Por murgëria ishte diçka që e shpikën ata — Ne nuk e kemi urdhëruar për ta — vetëm të kërkohet^b kënaqësia e Zotit, dhe megjithatë, nuk e kanë zbatuar siç duhet. Kështu Ne iu dhamë shpërblim atyre — nga ta — që besuan, por shumë nga ta qenë shkelës të ligjit. ²⁸ Besimtarë, jini të vetëdijshtë për Zotin dhe kini besim në Lajmëtarin e Tij: Ai do t'ju japë hise të dyfishtë nga mëshira e Vet; Ai do të japë dritë për t'ju ndihmuar të ecni; Ai do t'ju falë — Zoti është më falësi, më mëshirëploti. ²⁹ Njerëzit e Librit do të duhej ta dinë se nuk kanë fuqi ndaj ndonjë mirësie të Zotit dhe se mirësia është vetëm në dorën e Zotit: Ai ia jep atë kujtdo që do t'ia japë. Mirësia e Zotit është vërtet gjigante.

^a Kjo do të mund t'i aplikohet Zotit apo ndihmuesve të Tij

^b Alternativisht, 'vetëm që do të duhej ta kërkoni'

Thomas Cleary, 1993:

Hekuri

NË EMRIN E ZOTIT, DASHAMIRËSIT, MËSHIRËPLOTIT

(1-10)

Gjithçka në gjithësi
e lavdon Zotin,
se Zoti është i plotfuqishëm, i gjithurtë.

I Zotit është kontrolli
i qiejve dhe i tokës:
Zoti jep jetë, dhe Zoti vret;
dhe Zoti ka fuqi
ndaj të gjitha gjërave.

Zoti është i pari dhe i fundit,
e shfaqura dhe e fshehura:
dhe Zoti ka dije të plotë
për të gjitha gjërat.

Zoti është Ai që i krijoi
qiejt dhe tokën
për gjashtë ditë,
pastaj u ul vendosmërisht në Fron.
Zoti e di çka shkon në tokë
dhe çka del nga ajo;
çka zbret nga qielli,
dhe çka ngritet në të.
Dhe Zoti është me të gjithë ju
kudoqofshi:
dhe Zoti sheh se çka bëni.

Zotit i përket kontrolli
i qiejve dhe i tokës:
dhe të gjitha çështjet
kthehen te Zoti.

Zoti e bën natën të futet në ditë,
dhe ditën të futet në natë;
dhe Zoti e di
ç'ka në të gjitha zemrat.

Besoni në Zotin
dhe në Lajmëtarin e Zotit,
dhe shpenzoni nga ajo
për të cilën Ne ju bëmë trashëgimtarë:
për ata ndër ju
që besojnë dhe që shpenzojnë
ka shpërblim të madh.

Si është puna me ju
që nuk besoni në Zot
dhe në Lajmëtarin që ju thërret
për të besuar në Zotëruesin tuaj?
Se Zoti tashmë e ka marrë pajtimin tuaj
nëse jeni besimtarë të vërtetë.

Është Zoti që i zbret
shërbyesit të hyjnores
shenja të dukshme
për t'ju nxjerrë
nga errësira në dritë.
Dhe sigurisht Zoti është në fakt
i dashur dhe mëshirëplotë ndaj jush.

Dhe si është puna me ju
që nuk shpenzoni në rrugën e Zotit,
megjithëqë i Zotit është trashëgimi
i qiejve dhe i tokës?
Të pabarabartë ndër jush
janë ata që harxhuan dhe luftuan
para fitores:
ata janë më të mëdhenj në gradë
se sa ata që harxhuan dhe luftuan më vonë.
Por secilit Zoti i ka premtuar përfitim;
dhe Zoti është plotësisht i informuar
për gjithçka që bëni.

(11-19)

Kush është ai që do t'i japë
hua të drejtë Zotit:
për të cilin Zoti do ta ridyfishojë atë,
dhe për të cilin ka shpërblim fisnik.

Një ditë do t'i shohësh
burrat besimplotë dhe gratë besimplota,
dritën e tyre tek ndriçon para tyre
dhe kah duart e tyre të djathta:
“Lajme të mira për ju sot:
një Kopsht
nën të cilin rrjedhin lumenj,
të rroni përgjithmonë aty.”
Ai është Suksesi Më i Madh.

Një ditë hipokritët, burrat e gratë,
do t'iu thonë besimtarëve të vërtetë,
“Na pritni,
që të mund të huazojmë
nga drita juaj.”

Do të thuhet,
“Kthehuni prapa jush
për të kërkuar dritë,”
gjersa një mur do të ngrehet
ndërmjet tyre dhe saj,
me një derë aty,
brenda saj mëshirë;
gjersa jashtë, para saj,
vuajtje.

Ata do t'i thërrasin,
“A s'ishim me ju?”
Ata do të thonë,
“Po, vërtet, por
e joshët veten tuaj,
pritët të fshehur, dhe dyshuat,
dhe meraket ju mashtruan,
deri kur erdhi urdhri i Zotit,
dhe Mashtruesi ju mashtroi
për Zotin.

“Pra sot asnjë shpërblesë për çlirim
nuk do të pranohet nga ju,
as nga mosmirënjohësit që nuk besojnë.
Vendi juaj është zjarri;
ai është padroni juaj,
dhe çfarë destinacioni i mjerë!”

A nuk ka ardhur koha
për ata që besojnë
që zemrat e tyre do të duhej t'i përuleshin
kujtimit të Zotit
dhe pjesës që Zoti e ka shfaqur nga e Vërteta;
dhe që do të duhej të mos ishin si ata
të cilëve Libri iu është dhënë më parë
por epokat u zgjatën kaq shumë për ta
sa që zemrat e tyre u ngurtësuan
dhe shumë nga ta qenë të shthurur moralisht.

Dijeni që Zoti e gjallëron tokën
pasi të ketë vdekur:
Ne tashmë ua kemi bërë të qarta shenjat,
që të mund të kuptoni.

Për burrat që japin bamirësi
dhe gratë që japin bamirësi
dhe i japin Zotit hua të drejtë,
ajo do të shumëfishohet për ta,
dhe i tyri është shpërblim fisnik.

Dhe ata që besojnë në Zot
dhe në Lajmëtarët e Zotit,
ata janë të vërtetët
dhe dëshmitarët
në prezencën e Zotëruesit të vet
Ata e kanë shpërblimin e vet
dhe përndritjen e vet.
Dhe ata që s'besojnë
dhe i refuzojnë shenjat Tona,
ata janë banorë të zjarrit të ferrit.

(20-25)

Dijeni se jeta e botës
është veç argëtim harrues dhe largim i vëmendjes
salltanet dhe konkurrencë për lavdi ndërmjet jush,
dhe mundim për sa më shumë pasuri e fëmijë.

Është si shembulli i shiut,
bima prej të cilit i kënaq bujqit,
pastaj vyshket, dhe e shihni të zverdhet:
pastaj thërrmohet.

Dhe në fund
është vuajtje e ashpër,
dhe falje nga Zoti,
dhe pranim.

Dhe ç'është jeta e botës
pos material i mashtrimit?

Turruni me vrull për falje
nga Zotëruesi juaj
dhe kah një Kopsht
i gjerë sa qielli e toka,
i përgatitur për ata që besojnë
në Zotin dhe në Lajmëtarët e Zotit;
kjo është mirësia e Zotit,
që i dhurohet kujt vendos Zoti.
Dhe Zoti e ka Mirësinë Më Të Madhe.

Asnjë vuajtje nuk do të godasë
në tokë apo në shpirtrat tuaj
e që s'është në një Libër
para se Ne ta krijojmë.
Vërtet kjo është e lehtë për Zotin,
ashtu që të mos pikëlloheni

për atë që ju largohet,
dhe as të mos ngazëlleheni
për atë që ju ka ardhur.
Se Zoti nuk e do
asnjë mburravec kryelartë,

as ata që janë koprracë
dhe i shtyjnë të tjerët në koprraci.
Dhe nëse cilëtdo largohen,
epo, Zoti është i vetë-mjaftueshëm,
Ai që e meriton tërë lavdin.

Ne i kemi dërguar lajmëtarët Tanë
me qartësime:
dhe Ne e dërguam me ta
Librin dhe Barabarin,
që njerëzimi të mund t'i mbahet drejtësisë.
Dhe Ne e dërguam hekurin,
në të cilin ka forcë të fuqishme,
dhe përparësi për njerëzimin,
që Zoti të mund ta dijë
kush do të jetë ndihmues
ndaj Zotit dhe Lajmëtarëve të Zotit,
edhe pse janë të padukshëm
Vërtet Zoti është i gjithë-fuqishëm, i gjithë-mundshëm.

(26-29)

Dhe Ne e zbritëm Nuhun dhe Ibrahimin,
dhe vendosëm ndër pasardhësit e tyre
profeci dhe Librin,
pra ca nga ta qenë të udhëzuar;
por shumë nga ta qenë të shthurur moralisht.

Pastaj Ne dërguam Lajmëtarë Tanët
për të vazhduar pas tyre:
Ne e dërguam Isain të birin e Merjemes,
duke ia dhënë Ungjillin;
dhe Ne vumë dhembshuri e mëshirë
në zemrat e atyre që e ndoqën.
Por murgëria
të cilën e shpikën për vete
nuk qe e urdhëruar nga Ne për ta:
veç kërkimi i kënaqësisë së Zotit.
Dhe nuk e zbatuan
si do të duhej të zbatohesh vërtet.
E prapë Ne ua dhamë atyre
ndër ta që besuan
shpagimin e vet;
gjersa shumë nga ta janë devijues.

Besimtarë të vërtetë,
jini të vëmendshëm për Zotin
dhe besojeni Lajmëtarin e Zotit:
Zoti do t'ju japë hise të dyfishtë
të hyjnores mëshirë
dhe do t'ju japë dritë
nëpër të cilën të ecni;
dhe Zoti do t'ju falë.
Dhe Zoti është shembulli më i lartë
i faljes dhe i mëshirës:

që njerëzit e Librit
të mund ta dinë se nuk kanë fuqi
ndaj asgjëje nga mirësia e Zotit;
dhe se mirësia
është në dorën e Zotit,
që ia jep atë kujt do që vendos.
Dhe Zoti e ka Mirësinë e Madhe.

Shënimet

Kjo kaptinë qe shpallur në Medina.

- 3 “e shfaqura dhe e fshehura” (*adh Dhaahir w al Baatin*): Kjo mund të përkthehet edhe “Më I Jashtmi dhe Më i Brendshmi:”
- 7 “për ata ndër ju që besojnë dhe që shpenzojnë”: Të “shpenzohet” në këtë kontekst domethënë të shpenzohet — nga ajo që njeriu e ka — në bamirësi apo në punë të tjera të mira; nganjëherë kësaj i referohemi si “shpenzimi në rrugën e Zotit.” Kjo përdorje është goxha e përhapur në Kuran, duke e ilustruar rëndësinë e kontribuimit në balansin dhe mirëqenien e shoqërisë.
- 8 “nëse jeni besimtarë të vërtetë”: Të besosh dhe të kesh besim në Zot është, ipso facto (pashmangshëm), tashmë të marrësh pjesë në gjendje të parapërgatitur të mirësisë.
- 8/10 “Si është puna me ju . . .”: Apo, “Pse nuk . . . ?” apo “Çka ju pengon të . . . ?”
- 11 E theksoj kuptimin e “fisnik” për *kariim* këtu sepse bujaria tashmë është shprehur në pjesën e mëparshme, dhe ideja e fisnikërisë sugjeron se as fitimi material as ai shpirtëror nuk është rezultat i veprimeve lakmitare, egoiste.
- 12 “dhe kah duart e tyre të djathta”: Drita do të ndriçojë nga djathtësia (drejtësia) dhe veprat e tyre të mira.
- 13 “Kthehuni prapa jush për të kërkuar dritë” (*rji!uu waraa’akum fal tamisuu nuuran*): Apo, “Kthehuni prapa vetë të kërkonit dritë.” Kërkojeni dritën e Zotit jo në projektimet e vetëdijes suaj subjektive por në vetëdijen e Zotit, që është fuqia unike që shtrihet nën gjithësinë dhe çdo gjë të gjallë. Në terma budistë, ky varg e sugjeron fuqishëm praktikën e njohur si “kthimi i vëmendjes mbrapsht për të shikuar prapa” (kinezisht *huiguang fanzhao*), në të cilën njeriu e zhvendos fokusin e vëmendjes nga objektet prezente pikërisht në vetë burimin e vetëdijes. Duke e përdorur këtë aktivitet si kornizë interpretuese, “muri” i ngrehur ndërmjet këtyre njerëzve dhe dritës është egoja dhe subjektiviteti i vetëdijes: “dera aty, brenda saj mëshirë” është dorëzimi i egos dhe heqja dorë nga pikëpamjet subjektive dhe lidhja me

objektet; “vuajtja” që është “jashtë, para saj” është ngatërimi në mendime dhe gjëra që i vijnë ndërmend vetëdijesisë së zakonshme.

16 “epokat u zgjatën kaq shumë për ta”: Përgjatë një periudhe të gjatë të kohës, njerëzit e humbën interesimin në shpalljet e lashta, të cilat më nuk i konsideronin relevante.

21 Origjinali, pikë për pikë, thotë: “Mirësia e Madhe”, që domethënë shembulli më i lartë i mirësisë, që vjen nga një rend më i lartë i realitetit.

27 “Por murgëria të cilën e shpikën për vete nuk qe e urdhëruar nga Ne për ta”: Kurani nuk e urdhëron murgërinë, dhe Muhamed Profeti po ashtu thoshte se nuk do të duhej të kishte jetë murgu në Islam.

Bibliografia

1. *The Qur'an, A new translation* by M. A. S. Abdel Haleem, Oxford world's classics (Oxford University Press), originally published: 2004
2. *The essential Koran: the heart of Islam: an introductory selection of readings from the Qur'an*. Cleary, Thomas F., HarperCollins, 1993
3. *Kurani i madhërishëm*, përktheu kuptimet e tij nga gjuha arabe: Prof. Hasan I. Nahi, përgatiti për botim: Instituti Shqiptar i Mendimit dhe i Qytetërimit Islam, Tiranë, 2006

Online

<https://botimetrb.wordpress.com/>

Licensimi

Ky publikim lëshohet nën licensën

Attribution-NonCommercial-ShareAlike

CC BY-NC-SA

This license lets others remix, tweak, and build upon your work non-commercially, as long as they credit you and license their new creations under the identical terms.

që nënkupton se i lejon të tjerët ta shkarkojnë dhe ta shpërndajnë te të tjerët, ta ndryshojnë punën në mënyrë jokomerciale, përderisa e përmendin burimin dhe i licencojnë krijimet e reja nën terma identike. Për më tepër, shih:

<http://creativecommons.org/licenses/>